

26/02/2026

Καλό σου ταξίδι πολυαγαπημένε μου φίλε Γιάννη Ταρνανίδα

/ [Γνώμες](#)

Καλό σου ταξίδι πολυαγαπημένε μου φίλε Γιάννη Ταρνανίδα

Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου

Πρόεδρος Τμήματος Θεολογίας

Πανεπιστημίου Λευκωσίας

Τα ξημερώματα της Κυριακής, 22 Φεβρουαρίου 2026, σε ηλικία 87 ετών, άγγελοι συνόδευσαν την ψυχή του φίλου μου Γιάννη Ταρνανίδα, στη Χώρα των Ζώντων. Είχαμε πολλά χρόνια φιλία, με ένα κοινό όραμα για τις θεολογικές σπουδές στην Ελλάδα, στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,

και αργότερα στην Κύπρο, όπου τον κάλεσα να δώσει διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, όπου εδώ και 16 έτη εισαγάγαμε τις θεολογικές σπουδές σε πανεπιστημιακό επίπεδο, υπό την αιγίδα του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου.

Ο αείμνηστος Γιάννης Ταρνανίδης ήταν άριστος Σλαβολόγος και συμπορεύθηκε με έναν άλλο μοναδικό Σλαβολόγο, τον Αιμίλιο Ταχιάο, και ανέδειξαν την επιστήμη της Σλαβολογίας σε ζηλευτό επίπεδο. Ο Γιάννης είχε πλούσιες σπουδές στην Ελλάδα και στις Σλαβικές χώρες, όπου και διακρίθηκε ως άριστος Σλαβολόγος. Είχε μια εξαιρετική οικογένεια, με τη γυναίκα και την κόρη του, η οποία έγινε Καθηγήτρια στη Νομική Σχολή Αθηνών. Λατρεία έτρεφε και στις δύο εγγονές του, χάριν των οποίων μετακόμιζε κατά καιρούς στην Αθήνα, από τη Θεσσαλονίκη, για να συμβάλλει στην ανατροφή τους.

Ο Γιάννης Ταρνανίδης ήταν γνήσιος Πόντιος και αγαπούσε τους Ποντίους. Ο Γιάννης έτρεφε ιδιαίτερη συμπάθεια σε όλο τον Ελληνισμό, χωρίς ρατσισμό και στους Κύπριους, οι οποίοι έβρισκαν φιλόξενο χώρο στο γραφείο του, ως φοιτητές, σε βαθμό, που άρχισε να μαθαίνει και να μιλάει Κυπριακά. Θαύμαζε τους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α., ιδιαίτερα τα νέα παιδιά, που οδηγήθηκαν, από τους “πολιτισμένους” Άγγλους, κατά την αγγλική κατοχή της Κύπρου, στην αγχόνη για την ελευθερία της πατρίδας τους και τα ιδανικά της φυλής τους.

Ο Γιάννης Ταρνανίδης είχε πλούσιο συγγραφικό έργο και πέρασε όλες τις βαθμίδες του Καθηγητή, με συγγράμματα υψηλού επιπέδου, ποιοτικά και ποσοτικά.

Συνδεόμασταν με στενή φιλία και αγάπη και μέχρι τα τελευταία χρόνια της ζωής του επικοινωνούσαμε, για να σχολιάσουμε την επικαιρότητα και να μου εκφράσει την ικανοποίησή του για τα 16 ολόκληρα έτη της εισαγωγής των θεολογικών σπουδών στην Κύπρο, σε πανεπιστημιακό επίπεδο και λειτουργία ισάξια των θεολογικών σχολών Αθηνών και Θεσσαλονίκης, ιδιαίτερα το μεταπτυχιακό και διδακτορικό πρόγραμμά τους, στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, ένα από τα 500 καλύτερα Πανεπιστήμια του κόσμου.

Ο Γιάννης με στήριξε στην παμψηφεί εκλογή μου στο Τμήμα Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τον διαδέχθηκα, στη θέση του Κοσμήτορα, όπου και εκεί εξέφρασε την προτίμησή του έναντι των δύο άλλων συνυποψηφίων μου.

Αυτό, όμως, που ιδιαίτερα αναγνωρίζεται από όλους τους συναδέλφους του, είναι η ανθρωπιά του, η τιμιότητά του, η εντιμότητά του, η φιλία του, ο δυναμισμός του στο δίκαιο και την αλήθεια. Υπεράσπιζε τις απόψεις του έναντι οποιουδήποτε

κόστους και στήριζε, με ιδιαίτερη ευαισθησία, τους συναδέλφους του, κυρίως τους νεότερους, οι οποίοι στις εξελίξεις τους έβρισκαν στήριξη και κουράγιο στο φιλόξενο γραφείο του.

Ο Γιάννης δεν ενδιαφερόταν ιδιαίτερα για τις δημόσιες σχέσεις, ούτε για πολλές εκδηλώσεις, αλλά διατηρούσε πάντοτε το μέτρο. Είχε σεβασμό στους μεγαλύτερους Καθηγητές, ιδιαίτερα στους Καθηγητές της ειδικότητάς του, αλλά και στους νεότερους, όπου τους συμπαραστεκόταν, έναντι οποιουδήποτε κόστους. Ο Γιάννης Ταρνανίδης ήταν ο άνθρωπος της αξιοκρατίας και της στήριξης των θεολογικών σπουδών, για να έχουν ποιότητα και να είναι ανταγωνιστικές έναντι των άλλων ειδικοτήτων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ήταν ένας αφανής ήρωας, που πρόσφερε με σεμνότητα και ταπεινότητα στην αποστολή και στον ρόλο της Θεολογίας και της Εκκλησίας στον κόσμο και την κοινωνία, χωρίς προβολές και επιδείξεις.

Αυτός, λοιπόν, ο σεμνός και ταπεινός, ο μεγάλος και διάσημος, έκλεισε τα μάτια ξημερώματα της Κυριακής, ακολουθώντας τον Κύριό μας και Θεό μας, τον Αναστημένο Ιησού, στην αιωνιότητα του Παραδείσου, εν Χώρα Ζώντων, εκπληρώνοντας το έργο και την αποστολή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας του με αγάπη, πίστη, σεβασμό και αξιοπρέπεια.

Αιωνία η μνήμη σου, αγαπημένε μου φίλε